

Bilag 34

København, den 14. maj 1952.

Til det af folketinget nedsatte udvalg vedrørende forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af forskellige forbrugsafgifter m. v.

I anledning af den reduktion af afgifterne på cigarer, som blev gennemført ved lov nr. 104 af 31. marts 1952, tillader undertegnede organisationer sig påny at rejse spørgsmålet om en godtgørelse på de lagre af cigarer i butikshandelen, der ikke var solgt, inden afgiftsnedsættelsen trådte i kraft den 1. maj d. å.

Vi har i skrivelser af 16. og 18. april d. å. rejst spørgsmålet overfor finansministeriet, der den 5. maj d. å. meddelte, at en refusion ikke kunne gennemføres, da der ikke i loven er tilvejebragt hjemmel for en godtgørelse af afgiften, og at der således ikke administrativt er mulighed for at indrømme den ønskede afgiftsgodtgørelse.

Under henvisning til ovenstående tillader vore organisationer sig indtrængende at henstille, at man søger en sådan fornøden hjemmel gennemført, således at der blev mulighed for at godtgøre afgiften på de pr. 1. maj beroende varelagre af cigarer, der er opgjort på behørig måde. Dette vil efter vor mening sige, at lagrene er talt op af de handlende i overværelse af troværdige folk, som er villige til at attestere optællingens rigtighed. Vi har opfordret vore medlemmer til at drage omsorg for en sådan behørig optælling på skæringsdagen.

I anledning af, at vi af referater har kunnet udlede, at man ved afgiftslovens behandling i folketinget skal have henvist til, at der i sin tid, da afgifterne steg, blev givet de handlende tilladelse til straks at indregne de højere afgifter i varernes priser, og at man derfor modsætningsvis vil kunne forsvare ikke at yde refusion for lagrene pr. 1. maj, skal vi tillade os at citere uddrag af prisdirektoratets skrivelse af 25. november 1950 til vore organisationer, som netop fremkom i anledning af de dengang forhøjede forbrugsafgifter, og hvori følgende anførtes:

„På givne foranledning henleder prisdirektoratet opmærksomheden på, at det må anses for uberettiget, såfremt erhvervsdrivende som følge af de af rigsdagen gennemførte forbrugsafgifter forhøjer den absolutte avance.

I brancher med procentvis avancetillæg skal avancesatserne derfor nedsættes, således at den absolutte avance pr. enhed ikke bliver større end før forhøjelsen“.

Hensigten med denne tilkendegivelse har ganske klart været at indskærpe, at eksisterende lagre ikke måtte indebære konjunkturavancer som følge af afgifternes forhøjelse. Det påpeges, at prisdirektoratets skrivelse netop fremkom ganske få dage efter afgiftslovens vedtagelse den 19. november 1950.

Den omstændighed, at man ved afgiftsforhøjelser med held har søgt at forhindre de handlende i at forhøje afgifterne på eksisterende lagre, berettiger efter vor mening fuldtud butikshandelen til med vægt at fremføre det ønske, at man som en retfærdigheds-handling nu også yder refusion, når afgifterne går den anden vej.

Med ærbødighed

De danske Handelsforeningers
Fællesorganisation.

Max Lindskov,
formand.

De samvirkende Købmands-
foreninger i Danmark.

I. P. Jensen,
formand.